

КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

30 жовтня 2008 року

№32(2848)

Ярмарок професій

Новий для України захід – ярмарок професій відбувся у нашому університеті 23 жовтня. Зібралися роботодавці (вони представляли 130 підприємств, установ та організацій), керівники інститутів та факультетів університету, студенти. На стендах по периметру зали засідань Вченої ради було представлено плакати, що розповідають про напрями підготовки фахівців у НТУУ «КПІ».

Відкриваючи пленарне засідання, ректор університету М.З.Згуровський наголосив, що найважливішим фактором успішної діяльності будь-якої компанії є якісний людський капітал. І лише спільними зусиллями ВНЗ і роботодавців можна створити середовище, де майбутні молоді спеціалісти навчатимуться та адаптуватимуться до вимог ринку. «Ми завжди відкриті до співпраці», – підсумував Михайло Захарович, – і дуже розраховуємо на зворотний зв'язок: в отриманні інформації про якість наших випускників, у формуванні навчальних програм, наданні

місць для практики нашим студентам та запровадженні іменних стипендій для них».

Перший проректор НТУУ «КПІ» Ю.І.Якименко розповів гостям, що нині являє собою університет «КПІ» – науково-навчальний комплекс, який розташований на 160 га території та має повноцінну структуру для всіх видів статутної діяльності. Тут працюють 260 професорів та 1250 доцентів, навчаються 28 тис. майбутніх бакалаврів та 12 тис. магістрів. Він, зокрема, зупинився на заходах, покликаних забезпечити високу якість підготовки випускників КПІ. Також Юрій Іванович звернувся до представників компаній з проханням відповідально ставитися до набору молодих фахівців, формулювати запити на працевлаштованих відповідно до трьохсторонньої угоди студент – університет – підприємство.

Ю.І.Якименко повідомив також, що на базі НТУУ «КПІ» проводиться перепідготовка та підвищення кваліфікації фахівців.

Директор науково-дослідного центру прикладної соціології «Соціо-

плюс» А.Мельниченко поінформував присутніх про систематичні дослідження, що стосуються якості випускників КПІ і враховують думку роботодавців. Зокрема, у 2007 р. було розподілено понад 4 тис. випускників, які працюють у сфері інформаційних послуг, виробничій, торгівлі, сфері послуг тощо.

37% роботодавців узяло участь в опитуванні. 73% з них вважають, що кваліфікація випускника КПІ відповідає вимогам до роботи, яку він виконує, ще 22% – що «швидше відповідає». 63% переконані, що загальний рівень професійної підготовки випускників є високою. 47% пересвідчилися, що знання випускників повністю відповідають сучасним вимогам бізнесу, ще 46% – «швидше відповідають». Високий рівень володіння іноземною мовою відзначили 30% респондентів. Серед недоліків підготовки роботодавці називають відсутність практичної підготовки, навичок роботи зі службовими документами

тощо. 44% опитаних роботодавців вважають, що у ВНЗ потрібно готувати фахівців «широкого профілю», а 81% – що дипломи КПІ свідчать про якісну підготовку фахівців.

Академік В.Г.Бар'яхтар, директор Інституту магнетизму НАН України, вважає КПІ кращим технічним університетом України, адже багато керівників підрозділів НАН України – вихованці Київської політехніки.

Він поділився досвідом виховання наукових кадрів для потреб Інституту, починаючи зі студентів 3–4 курсів і до захисту ними кандидатської (докторської) дисертації, зокрема і через відділення цільової магістерської підготовки КПІ в НАН України. Його доповнила завідувач відділу космічних технологій Інституту космічних досліджень НАНУ-НКАУ Н.М.Куссуль. Вона повідомила, що практично весь відділ сформовано з молодих випускників КПІ. Вони із задоволенням працюють і швидко роблять кар'єру. Випускник ФІОТ 1992 року А.Шеметов – нині докторант, випускник ФТУ Сергій Скакун – захистив кандидатську, Олексій Кравченко – захищається найближчим часом.

Потім представники кафедр і факультетів спілкувалися з роботодавцями, знайомили їх зі своїми підрозділами, роботою Наукового парку «Київська політехніка», обговорювали перспективи працевлаштування своїх випускників та проходження практики студентами.

Сподіваємося, що започаткований КПІ захід матиме реальне втілення і принесе взаємовигідні результати.

Н.Вдовенко

23 жовтня упродовж дня у холі 18-го корпусу було особливо гамірно та людно. Центр працевлаштування та розвитку кар'єри НТУУ «КПІ» проводив тут ярмарок вакансій «Робота для тебе». Понад 30 підприємств та організацій, зацікавлених у працевлаштуванні перспективних студентів і молодих фахівців, представили свої пропозиції. Практично до кожного стенду шикувалися черги студентів, які бажали отримати інформацію про відкриті програми з працевлаштування, стажування, проходження практики тощо. Багато хто тут-таки заповнював анкети й подавав резюме, сподіваючись на прийнятні пропозиції.

Відкриваючи ярмарок, проректор з навчально-виховної роботи Г.Б.Варламов зауважив, що подібні заходи дозволяють зблизити студентів та компанії. А знаючи вимоги працедавців, легше «підтягти» рівень підготовки спеціалістів. Костянтин Єфремов, директор Центру працевлаштування, побажав усім успіхів у пошуках та зазначив, що зустрічі з роботодавцями в КПІ вже стали

традиційними і є взаємно корисними для всіх сторін.

Цікаві пропозиції щодо роботи в науково-дослідних центрах компанії для фахівців з інформатики, обчислювальної техніки, кібернетики, фізики, електроніки тощо презентувала компанія Samsung. Про них докладно розповів Олексій Латишев, менеджер з підбору персоналу. Претенденти на працевлаштування, які добре навчаються, володіють англійською і отримують дипломи вже наступного року, мають до 5 листопада подати свої резюме, потім успішно пройти співбесіду. За позитивного результату компанія бере на себе всі подальші витрати. У липні 2009 р. в Південній Кореї претен-

денти долають місячний випробувальний термін, а вже потому – отримують дворічний контракт на роботу в науково-дослідних центрах компанії в Південній Кореї.

Також було презентовано стипендіальну програму MBA у сфері комп'ютерних технологій та електроніки на базі Сеульського держуніверситету (2 роки роботи в Південній Кореї плюс два роки – в Московському чи Київському представництвах компанії). Аналогічна MBA програма у сфері менеджменту, маркетингу та фінансів передбачає півторарічне навчання на базі Сунгвангського університету, два роки роботи в маркетинговому центрі Південної Кореї та ще два – в Московському чи Київському центрах.

Можна було помітити, що студенти молодших курсів лише придивлялися до пропозицій, представлених компаніями, набирали стосики рекламних матеріалів і скромно відхо-

Ярмарок вакансій

дили, ще не знаючи, які запитання варто ставити і чим цікавитися. Натомість четвертокурсники (особливо ФІОТ і РТФ) у голос ремствували, що компанії представлені лише «кадровиками», а не фахівцями профільних підрозділів, у яких предметно можна з'ясувати, яких саме знань не вистачає студентам, щоб посісти ту чи іншу посаду. За рік, вважають вони, можна було б пройти відповідні

курси і з дипломом бакалавра отримати цікаву і непогано оплачувану роботу. З вакансіями й на сайтах можна ознайомитися, вважають вони, а от які конкретні знання й уміння потрібні, поінформувати немає кому. Пішли розчаровані й невдоволені.

Попри всі складнощі проведення масових заходів, слід відмітити дуже чітку й професійну роботу організаторів ярмарку й студентів, які там працювали. Молодці.

Н.Єлизарова
Фото Я.Бєлової

НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ СТРАТЕГІЇ SAMSUNG

Спільне засідання наукової сесії Вченої ради та наукового семінару «Системні дослідження» відбулося 20 жовтня в залі засідань Вченої ради. Перед присутніми виступив віце-президент компанії Samsung пан Лі Гванг Райл з доповіддю «Загальний огляд науково-технічної стратегії компанії Samsung». Він поінформував про історію компанії, найважливіші проекти, які вона втілює, стратегію розвитку та плани на майбутнє. «Кожне нове завдання, що постає перед нами, ми розглядаємо як чергову можливість для зміцнення на-

ших передових позицій на ринку цифрової електроніки. Від того, як ми розвиваємо компанію, залежить не лише наш успіх, але й процвітання наших партнерів, незалежно в якій країні світу вони знаходяться», – підсумував віце-президент.

Представляючи доповідача, ректор університету М.З.Згуровський повідомив, що компанія Samsung започаткувала з НТУУ «КПІ» довготривалі глибокі напрями співпраці. Відомо, що Samsung дуже відповідально ставиться до розробки і впровадження

нової техніки і технологій, щороку вона інвестує 9% від суми продажів у наукові дослідження. Торік ця цифра сягнула 6,14 трил. вон.

Ректор наголосив на амбітності спільних з компанією планів і в перспективі – створенні українсько-корейського центру інформаційних технологій. Там передбачається реалізувати спільну модель: наука – освіта – високотехнологічне виробництво, яка дозволить нові знання втілити у високотехнологічну продукцію.

Інф. «КПІ»

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Активізуємо співпрацю з роботодавцями

2 Молоді викладачі-дослідники Ю.В.Хохлов М.М.Ямшинський

Система опалення від ІЕЕ

3 Міжнародна співпраця

З минулого

4 Художня виставка

Змагання у Таллінні

Лікар застерігає

Увага, конкурс!

Оголошення

МОЛОДІ ВИКЛАДАЧІ-ДОСЛІДНИКИ

МОЛОДИЙ ДОЦЕНТ З ФЕЛ

Доцент кафедри промислової електроніки ФЕЛ, кандидат технічних наук Юрій Віталійович Хохлов у 2007 році став одним із переможців конкурсу «Молодий викладач-дослідник – 2007». З ним зустрівся наш кореспондент.

– Юрію, а хто відіграв роль у тому, щоб Ви стали науковцем?

– Вирішальну роль у моєму виборі професії відіграли мої батьки. Мати – Ірина Герцівна Рогова – працювала інженером в Інституті проблем матеріалознавства НАН України. Її робота стосувалася дослідження кристалічної будови зразків нових матеріалів, що розроблялися в інституті. Батько – Віталій Феліксович Хохлов – служив військовим інженером, пізніше був викладачем в училищі протиповітряної оборони. Вперше наукову та інженерну електронну апаратуру я побачив на роботі батьків.

Значну роль у моєму становленні як науковця відіграли мої наукові керівники: д.т.н., проф. Валерій Якович Жуйков (декан ФЕЛ) та д.т.н., проф. Тетяна Олександрівна Терещенко (професор кафедри промислової електроніки).

– Чи складно Вам поєднувати шлях викладача та науковця?

– Моя робота складається з викладацької та наукової частин. Я викладаю курс «Обчислювальна математика» для студентів 2-го курсу та «Електронні комп'ютерні системи» для студентів 5-го курсу. Наукові інтереси лежать у сфері широкосмугових комунікацій, стільникового зв'язку (GSM та CDMA), комп'ютерних систем зв'язку (WiFi, Bluetooth, UWB), а також систем зв'язку по лініях електроживлення.

– Юрію, хотілося б дізнатися більше про Ваші дослідження.

– Я захистив кандидатську дисертацію на тему «Дистанційне керування перетво-

рювачами в умовах заводів», в якій представив результати дослідження способів дистанційного керування перетворювачами електроенергії по лініях електроживлення. Після захисту продовжив ці дослідження разом із болгарськими колегами. Ми розробили, побудували та провели випробування однієї із систем зв'язку, яка використовувала запропонований у дисертації спосіб передачі даних.

Я вирішив займатися телекомунікаційними системами з двох причин – по-перше, це дуже актуально в наш час, і, по-друге, мені це дійсно цікаво.

– Розкажіть, будь ласка, про практичне застосування Ваших досліджень.

– На сьогодні одна з моїх розробок – пристрій зв'язку – використовується для побудови системи «Розумний дім». Ця система розробляється відповідно до гранту президента, який отримала моя колега д.т.н., проф. Юлія Сергіївна Петергеря (також переможець конкурсу «Молодий викладач-дослідник – 2007»).

– Як Ви заохочуєте своїх студентів до праці?

– Обдарованим студентам ми даємо змогу брати участь у наукових дослідженнях. Стосовно мене, то я працюю зі студентами над вищезгаданими проектами.

– Юрію Віталійовичу, а що Ви думаете про розвиток сучасної української науки?

– У сучасному світі гарантією успіху є ставка на наукоємні технології. Наш університет, я вважаю, відіграє дуже важливу роль у підготовці «фундаменту» (технологій і науковців) для розробки наукоємних технологій. Думаю, в Україні є багато талановитих учених. При правильному використанні науковий потенціал України забезпечить успіх нашої держави у світі.

Спілкувалася Леся Фесенко, студентка ВПІ

Ю.В.Хохлов

Задля прогресу ливарного виробництва

Молоді викладачі-науковці – гордість Політехнічного інституту, адже наявність молодих цілеспрямованих науковців посилює викладацьку базу КПІ, а отже, покращує освітній рівень навчального закладу.

За результатами загальноуніверситетського конкурсу «Молодий викладач-дослідник-2007» на інженерно-фізичному факультеті було відзначено кандидата технічних наук, доцента Михайла Михайловича Ямшинського. На кафедрі ливарного виробництва чорних і кольорових металів молодий науковець викладає дисципліни «Автоматизація виробничих процесів ливарного виробництва» та «Автоматичні системи управління технологічними процесами ливарного виробництва» і одночасно предметно займається науковими дослідженнями.

У 1996 році М.Ямшинський закінчив з відзнакою Херсонський політехнічний коледж за спеціальністю «Технологія малаобробки на верстаках та автоматичних лініях». Однак зупинятися на цьому молодий спеціаліст не збирався: вирішив продовжити навчання, однак уже за напрямом створення самих металозаготовок. Крім цього, приєднався Михайла Михайловича і спеціалізація інженерно-фізичного факультету – «Художнє і ювелірне литво». Він декілька років працював технологом виробництва на ювелірному підприємстві ООО «Гаразд», що суттєво допомогло завершити навчання в університеті і стати висококваліфікованим фахівцем.

У 2005 році М.Ямшинський захистив дисертацію «Ливарні жаростійкі сталі для виробів, що працюють в агресивних середовищах при температурах до 1250°C» (науковий керівник – к.т.н., доцент Г.С.Федоров). Нині молодий учений продовжує працювати в цьому напрямі, удосконалюючи як матеріали, так і технології виготовлення виливків із жаростійких та зносостійких сплавів. У лабораторії кафедри ливарного виробництва чорних і кольорових металів М.Ямшинський разом із науковим персоналом займається виготовленням лиття дрібних виливків – газових пальників для теплових електростанцій – силами факультетської лабораторії, а великі виливки виготовляють у рамках співпраці на заводі «Електроремонт» у Донецьку.

Загалом на кафедрі ведеться активне співробітництво із заводами та компаніями, зокрема з СО «Електроремонт» системи «Донбасенерго». На замовлення цього підприємства (як вирішення однієї із виробничих проблем) студентами кафедри в 2008 р. виконані і захищені 2 дипломні роботи. Сьогодні в лабораторії жаростійких і зносостійких сплавів свої наукові роботи виконують 3 магістри та 1 дипломник-спеціаліст.

У співтворстві з іншими викладачами кафедри М.Ямшинський написав 5 підручників: «Контроль якості промислової продукції» (Г.С.Федоров, М.М.Ямшинський, І.М.Гурія), «Опоки ливарні» (С.П.Дорошенко, Г.С.Федоров, М.М.Ямшинський), «Теоретичні основи ливарного виробництва» (В.М.Дробязко, А.С.Кочешков, М.М.Ямшинський) та «Контроль якості продукції в машинобудуванні» (Г.С.Федоров, М.М.Ямшинський, А.М.Фесенко,

М.М.Ямшинський (ліво) зі студентами

М.А.Фесенко), останній створено у співпраці з Донецькою державною машинобудівною академією. Завершується у співтворстві робота над підручником «Проектування ливарних цехів». На превеликий жаль, кошти на видання знаходять в інших вузах. Крім названих чотирьох видань, виїшов довідник «Сталі ливарні», підготовлений викладачами кафедри на основі дисертаційних та наукових робіт усієї лабораторії (Г.С.Федоров, С.О.Платонов, М.М.Ямшинський).

Усього ж на рахунок Михайла Михайловича – 45 робіт, серед яких методичні рекомендації, публікації та наукові роботи. А поза викладацькою та науково-дослідною роботою на кафедрі Михайло Михайлович грає на гітарі та виховує разом з дружиною маленького сина.

Підготувала Валерія Добричєвич

«ЕЛЕКТРОПІК» – АЛЬТЕРНАТИВНЕ ОПАЛЕННЯ

Електричну теплоакумлюючу систему «Електропик», яка передбачає перехід на альтернативний вид опалення, на початку жовтня введено в дію у школі № 12 м. Луцька. Роботи здійснено в рамках проекту модернізації міського теплопостачання, що реалізується на підставі угоди між Науковим парком «Київська політехніка» та міською владою Луцька. Підготовку до реконструкції та проектні й будмонтажні роботи системи опалення проводило ЗАТ «Інформаційно-маркетингова служба» м. Кам'янка-Подільська у тісній співпраці з Науковим парком НТУУ «КПІ».

Як діє «Електропик»

Раніше цей навчальний заклад обігрівався за рахунок газової котельні, проте через її незадовільний стан, зношеність мереж температура повітря в приміщеннях становила 13-15°C узимку. Система опалення за технологією «Електропик» складається з кабельних електронагрівачів, вбудованих у стіни споруди. Конструкція нагрівального кабеля гарантує відсутність у приміщеннях електричних та магнітних полів. Крім того, у складі системи опалення є апаратура управління, захисту та обліку спожитої електроенергії. Система працює переважно в нічний час, у період провалу навантаження в Об'єднаній енергосистемі.

«Попередня експлуатація показала, – розповів заступник директора Наукового парку Сергій Каленикович Демиденко, – що нагріті стіни забезпечують комфортну температуру в приміщенні протягом доби. Система вмикається на 3-5 годин вночі, стіни нагріваються, а потім протягом дня поступово розряджаються, як теплоаккумулятор. Завдяки системі «Електропик» температура в класах підвищилася до необхідної за санітарними нормами (18-20°C). Крім того, таке опалення споживає енергії на 25-30% менше, ніж конвективне, тобто водяне. Також додатково забезпечено опалення і частини підвалу, що дозволило збільшити загальну площу, яку можна використовувати для навчального процесу». Низька нічна ціна електроенергії дозволила зменшити витрати бюджетних коштів на опалення, а повністю автоматична робота системи та її висока надійність – на обслуговування. У підсумку собівартість альтернативного опалення в приміщеннях суттєво нижча, ніж централізованого.

За технологією «Електропик» в Україні з 1996 року впроваджено близько півтори сотні систем опалення в різних закладах (переважно в бюджетних – школи, амбулаторії, дитячі садки). Але система

опалення в Луцькій школі № 12 – це особливий випадок.

Монтажні ноу-хау

Для впровадження теплоакумлюючого електроопалення силові мережі, підведені до території школи, мали недостатню потужність. Реконструкція цих мереж була б надто дорогою. І тому проектувальники впровадили нове технічне рішення, заявлене ними як винахід за кілька місяців до початку проектування цієї системи. Воно полягало в тому, що систему теплоакумлюючого електроопалення в кожному приміщенні школи ділять на дві секції, при цьому одну секцію підключають до основного трансформатора, а другу – до резервного. Потужність кожної з половин достатня для опалення школи в режимі безперервного споживання електроенергії, що допустимо при виникненні потреб у звантаженні резервних ліній електропередачі під час аварій в електромережах. А спільної потужності обох підсистем достатньо для того, щоб опалювати школу за рахунок споживання електроенергії переважно в період провалу навантаження, що забезпечує високу економічність такого опалення.

Виробничий експеримент, проведений у Луцькій школі № 12, сприятиме поширенню теплоакумлюючого електроопалення завдяки використанню для його енергопостачання пропускної спроможності резервних електромереж без зменшення надійності резервування.

Трохи цифр

Під час опалювального сезону 2007/2008 на Хмельниччині експлуатувалися 52 системи «Електропик». Ними опалювалися 29 шкіл, сільрада, відділ та управління райдержадміністрації, будинок престарілих. Загальна потужність систем опалення становила 4,4 мегавата. Вони були змонтовані в закладах, що раніше опалювалися вугіллям, тож їх використання зекономило 3 тис. тонн вугілля вартістю 1,3 млн гривень та 0,6 млн гривень на зарплату кочегарів. При цьому на опалення закладів було витрачено 4,3 млн кіло-

ват-годин електроенергії загальною вартістю 0,6 млн гривень. Тобто – ще раз погляньте на цифри: вартість опалення електроенергією дорівнює зарплаті кочегарів. А вартість вугілля повністю економиться.

Якби ці системи були змонтовані в установах, що раніше опалювалися газом, то їхнє використання зменшило б його споживання на 1,7 млн кубометрів за опалювальний сезон.

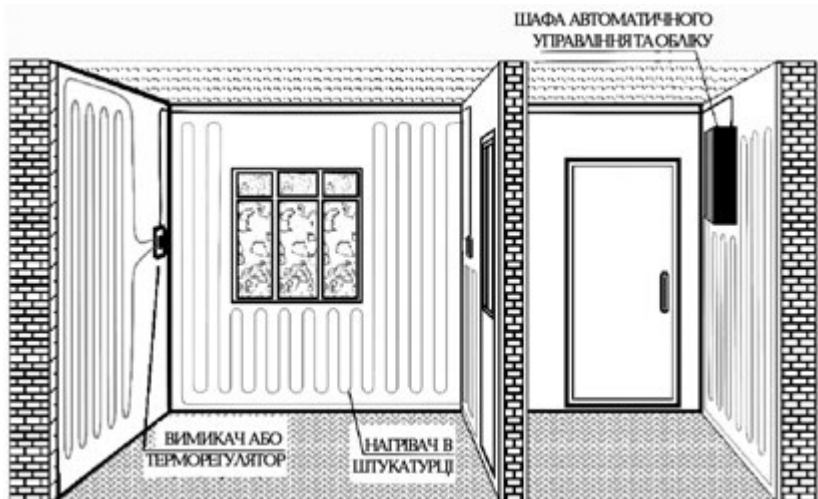
Системи опалення вводилися в експлуатацію в різний час. На кінець

ректора Інституту енергозбереження та енергоменеджменту НТУУ «КПІ» проф. Артур Веніамінович Праховник. – Його можна поєднувати з найпоширенішим сьогодні централізованим водяним опаленням – зменшуючи навантаження на нього. Це збільшує надійність теплозабезпечення і – що наразі надзвичайно актуально – дає можливість впливати на споживачів теплової енергії в разі несплати за спожите тепло». Не вдаючись у технологічні тонкощі, наведемо лише одну найбільш стимулюючу деталь: за невчасної оплати в квартирі встановлюється температура плюс 8-10°C – коли, звісно, жити можна, але важко. Найімовірніше, споживач таки побіжить платити за тепло.

Економічні розрахунки свідчать: комбіноване опалення будинків – навіть без цього ноу-хау в оплаті – вже сьогодні рентабельне. Однак рентабельність зростає в разі, якщо врахувати, що іншим шляхом забезпечення гарантованої оплати послуг є повна реконструкція внутрішніх будинкових систем опалення з установкою теплових лічильників, яка фактично є капремонт будинку та коштуватиме для кожної квартири кілька тисяч гривень.

«Електропик», звісно, не панацея. Як і будь-яка інша технологія, він не може замінити собою все. Але використовувати його поряд з іншими енергозберігаючими технологіями не просто можна, а й потрібно. В проекті для міста Луцька запроваджується комплексне використання різних джерел розосередженої генерації енергії для тепло- та електропостачання, включаючи когенераційні установки, технології «Електропик», теплові насоси та газогенератори, що використовують місцеве паливо (деревину, торф тощо). Впровадження «Електропика» – це тільки перший крок. Завдяки зусиллям Наукового парку «Київська політехніка» скорочується шлях новітніх технологій до споживача.

Підготувала Н.Вдовенко

Циклічне акумулювання теплової енергії в споруді

КОНФЕРЕНЦІЯ З ГІДРОАЕРОМЕХАНІКИ

Конференція «Гідроаеромеханіка в інженерній практиці» вже втринадцяте пройшла в нашому університеті. Цього року вона була присвячена 110-й річниці «КПІ» і зібрала найавторитетніших фахівців з гідроаеромеханіки, механотроніки, гідравлічних машин та гідропневмоавтоматики з 21 міста України, а також з Росії, Німеччини, Південної Кореї. Фундаментальні дослідження було представлено академічними інститутами відновлюваної енергетики, гідромеханіки, геотехнічної механіки, надтвердих матеріалів ім. В.М. Бакула.

Започатковане більше 10 років тому суспільство фундаментально-наукового, прикладного та суто практичного напрямків переросло у співробітництво дослідників, розробників і користувачів сучасної техніки, що відмічалось у доповідях, зроблених на пленарному засіданні головним конструктором ДП ХАКБ В.А.Матусевичем, провідним конструктором АНТК ім. О.К.Антонова П.І.Солоніним, професором Одеського національного морського університету А.В.Малаховим, директором Інституту авіації Г.Г.Грабовським. Доповідачі висловлювали впевненість у створенні конкурентоспроможної та наукової техніки на теренах України і майже бундівність такої справи для науково-практичних шкіл. Підтвердженням тому була делегація з м. Суми у складі представників Сумського державного університету, ООО «ТРИЗ», всесвітньо відомого НПО ім. М.В.Фрунзе та представників російського ЄвроХім (м. Москва). Не менш представницька делегація презентувала здобутки спільної діяльності науковців та конструкторів авіаційної техніки з Києва

та Харкова. В їх доповідях були представлені як питання використання здобутків фундаментальної науки при розробці нової авіаційної гідравлічної техніки, так і використання авіаційного досвіду в розробці, наприклад, гідравлічних демпферів кіношної автоматики. У словах доповідачів студенти та аспіранти відчу-

Виступає проф. О.М.Яхно

ли перспективу професійного росту та більшу зацікавленість промисловості у фахівців-розробниках нового, ніж у користувачів та розповсюджувачів закордонної техніки.

Цікаво відзначити, що в той час, як конференція «старішає», вік доповідачів зменшується – таке сталося, коли «рідина і повітря» отримали підтримку електроніки та інформатики.

Серед особливостей конференції – створення «підготовчої» секції, на якій весь склад докторів наук, що входять до спеціалізованих рад по всій Україні, попередньо розглядає дисертації. Цього року докторські дисертації представили Є.В.Мочалін (ДонДТУ) і П.М.Адренко (НТУ «ХПІ»), а кандидатські – А.В.Неня (СумГУ), Н.А.Федотова (СумГУ) і О.А.Брев-

нов (ДонДТУ). Саме на цих засіданнях було зареєстровано аншлаги відвідувачів – до конференції долучилися майже всі аспіранти і магістри кафедри.

На конференції відбулася презентація навчального посібника «Введення в механотроніку», в якому інтегровано досвід 10-річного співробітництва кафедри прикладної гідроаеромеханіки і механотроніки ММІ з фірмами FESTO, Rexroth, HAVE. За цей час створено комплекс лабораторій механотроніки в КПІ, студенти та аспіранти кафедри пройшли стажування на цих фірмах, отримали дипломи магістра, утворили науковий гурток і представили на конференції змістовні та цікаві доповіді за матеріалами дисертацій.

В останній день відбулося засідання, на якому було розглянуто звітні доповіді керівників секцій З.Я.Лур'є, С.М.Ваньєва та О.М.Яхна. Було проаналізовано і перші кроки молодих дослідників, і підсумки багаторічної роботи наукових колективів, зміцнено «мости» між результатами та напрямками досліджень різних шкіл, продовжено дискусію минулорічної конференції, оголошено рекомендації щодо опублікування статей за матеріалами доповідей. Отже, конференція поступово стає годинником механізму постійно діючого інженерно-гідропневмо-механічного процесу. Також, за пропозицією голови оргкомітету, конференція підтримала ініціативу щодо присвоєння видатному вченому в галузі гідроприводу, засновнику школи Зиновію Яковичу Лур'є звання «Заслуженого діяча освіти і науки».

О.П.Губарев, д.т.н., проф.

Вересневий книгопад

3–8 вересня 2008 року в Москві проходила XXI Міжнародна книжкова виставка-ярмарок, на якій Україна була почесним гостем. До складу делегації від нашої держави, завдяки плідній співпраці НТУУ «КПІ» з Державним комітетом телебачення та радіомовлення України, увійшли представники Видавничо-поліграфічного комбінату «Політехніка» ВП. На стенді України було представлено навчально-методичні видання авторів Київської політехніки. Участь нашого університету як у міжнародних, так і у вітчизняних виставках сприяє підтриманню та популяризації української навчальної книги.

11–14 вересня 2008 року відбулась найголовніша подія у видавничій галузі України – XV Форум видавців у Львові. Уже п'ятнадцятий рік поспіль у місті Лева збираються шанувальники друкованого слова. Оскільки інтерес до української книги невинно зростає, цього року зібралася рекордна кількість учасників – 652, серед яких і ВПК «Політехніка» НТУУ «КПІ». На стенді наш університет представив уже відомі та нові праці викладачів і науковців університету, а також ювілейний альбом, приурочений до 110-річчя Київського політехнічного інституту. Усі видання викликали жвавий інтерес у відвідувачів форуму, серед яких було чимало випускників КПІ минулих років. Вони тепло згадували свою альма-матер, адже НТУУ «КПІ» – найбільший та потужний вищий технічний навчальний заклад Європи.

Участь у вітчизняних та міжнародних виставках підтверджує високий статус НТУУ «КПІ», сприяє популяризації української навчальної книги, налагодженню книгообміну, поглибленню співпраці.

Е.В.Тараканова,

заст. директора з виробництва ВПК «Політехніка», О.Ю.Афанасьєва, працівник відділу маркетингу та реалізації

Міжнародний семінар-тренінг на ФПМ

З 2005 р. на ФПМ у партнерстві з Університетом прикладних наук Карінтії (Австрія) проводиться міжнародний семінар-тренінг з прикладних задач комп'ютерної та програмної інженерії ACSE (Applications of Computer and Software Engineering). 16–19 вересня 2008 року пройшов четвертий семінар-тренінг ACSE – у деши зміненому форматі. Якщо на минулорічних семінарах лекції та практичні заняття мали дещо академічний характер, оскільки проводились професорами та викладачами з австрійського

університету, то цього року до участі в семінарі були запрошені також і фахівці-практики з відомих українських компаній, зокрема, представництва Microsoft та консалтингової групи АГЕЛЕС. У своїх лекціях вони показали, які знання потрібно мати на сьогоднішній день випускникам для того, щоб бути конкурентоспроможними на ринку праці в Україні.

Перший день семінару було присвячено технологіям компанії Microsoft. Учасники семінару прослухали лекцію з питань використання технології SharePoint для організації командної роботи, яку прочитав фахівець Центру інноваційних технологій Microsoft при КНУ ім. Т.Шевченка О.Ломакін. У лекції, зокрема, йшлося про переваги програми SharePoint, яка дозволяє організувати командний доступ до файлів та ресурсів, наприклад одночасне редагування файлів Microsoft Word або Excel групою користувачів. Лектор акцентував увагу присутніх на основній перевазі презентованої технології – це економія часу, який у нашому житті став

занадто дорогим. Традиційно наприкінці семінарських занять усім слухачам було запропоновано тест на засвоєння матеріалу лекції, і ті, хто його успішно склали, отримали відповідні сертифікати.

Наступного дня присутні слухали лекцію фахівців консалтингової групи АГЕЛЕС, менеджерів проектів Є.Трамболи та Д.Макарова про сучасні IT-рішення, які застосовуються для покращення та вдосконалення системи управління бізнесом. Слухачі дізнались, що таке SAP та ERP-рішення, головним завданням яких є зведення усіх відділів та функцій в єдину систему, яка спроможна реалізувати різноманітні інтереси. У кожному підрозділі будь-якої компанії є своя комп'ютерна система та свої методи роботи, але за допомогою систем ERP можна об'єднати всі системи в одній програмі, яка працює з єдиною базою даних і надає єдиний інтерфейс роботи. У результаті спрощується комунікація між відділами та доступ співробітників до інформації. Наприкінці лекції всі учасники семінару отрима-

ли сертифікати та цікаві пропозиції щодо роботи в компанії АГЕЛЕС.

Останні два дні аудиторія вивчала тему «Розробка систем управління на основі Matlab (Matlab aided control system design)». Лекції та практичні заняття англійською мовою за цією тематикою провів професор Верт з Університету прикладних наук Карінтії. Учасники тренінгу ознайомились з математичними методами аналізу та розробки систем управління. На практичних заняттях студенти під керівництвом професора Верта мали змогу закріпити отримані знання, спроектувавши та дослідивши у середовищі Matlab механізм керування електричним двигуном.

Підводячи підсумки семінару-тренінгу АСМЕ'08, можна із впевненістю сказати, що він дав змогу студентам та аспірантам отримати нові знання у сфері IT, які є актуальними на сьогоднішній день.

Знання сучасних технологій та тенденцій їх розвитку разом з вільним володінням іноземною мовою роблять випускників КПІ конкурентоспроможними на сучасному ринку праці. Тому такі науково-навчальні заходи, як семінар-тренінг ACSE, є своєчасними та важливими. Отже, до зустрічі на АСМЕ'09, який заплановано на 15–18 вересня 2009 року.

Руслан Козачок, 3-й курс ФП

З МИНУЛОГО

Мабуть, усі студенти та працівники НТУУ «КПІ» знають, що університет розташований у тій частині Києва, яка носить історичну назву Шулявка. Дехто, напевно, знає й про те, що до 1898 року, коли сюди прийшли землеміри, сюди розпланувати територію під будівництво майбутнього інституту, тут було «Саперне поле» – невеличкий військовий полігон, що межував з селищем Шулявка і займав територію, на якій колись також стояли хати селища. Але зовсім мало тих, хто знає, звідки пішла ця назва – Шулявка.

Походження назви Шулявка є значно туманнішим, ніж назви деяких інших історичних місцевостей Києва. І якщо історичні події, внаслідок яких на карті нашого міста з'явився той чи інший топонім, не завжди збереглися в пам'яті пересічного киянина, то етимологія їхня найчастіше прозора. Дійсно, ну кому потрібно пояснювати, від яких слів походять назви «Гончари», «Кожум'яки», «Татарка», «Печерські» чи, скажімо, «Солом'янка»?

А от якщо мова заходить про назву «Шулявка», однозначних думок годі й чекати. Хоча, на перший погляд, тут також усе зрозуміло: версія про те, що слово «Шулявка» походить від «шулики» – назви хижого птаха, яких, мовляв, багато колись жило на цих теренах, поширена до сьогодні. Найпоширеніше цю думку відстоював відомий історик, професор Київського університету Володимир Щербина, який писав: «Здається

Чому Шулявка зветься «Шулявкою»

вона (ця назва – авт.) походить від назви птаха («шуляк»), як і інші назви багатьох місцевостей біля Києва (Совки, Бусловка)». Цікаво, що навіть комп'ютер, коли я набираю ці рядки, вперто виправляє слово «Шулявка» на «шуляку», хоча те, що творці програми-редактора читали праці українського історика кінця XIX – початку XX століть Щербини, особисто мені видається доволі сумнівним.

Утім, існують й інші гіпотези, в тому числі й дуже екзотичні. Так, дехто вважає, що назва «Шулявка» походить від слів «шуя» або «шуйця», старослов'янською – «ліва рука». Відповідно до цієї версії старий Київ з околицями розглядається як проекція людського тіла з правою рукою («десницею») в районі річки Десна, головою – в районі Вишгорода й лівою рукою – в західних передмістях, де, власне, розташована Шулявка.

Однак більшість науковців вважають все ж таки, що назва ця походить від назви стародавнього «Шелвоваго селця», що згадується в Іпатівському літописі в розповіді про події 1160 року. Цей період залишився в історії як пора князівських усобиць, і в оповіді про розвиток однієї з важко зрозумілих сьогодні інтриг згадується, що київський князь Ростислав Мстиславич зі своїми воями «стояв коло Шелвоваго селця під борком». В іншому місці літопису, в оповіді про підготовку до битви між князями Ігорем Олегови-

чем та Ізяславом Мстиславичем, яка відбулася 1146 року, літописець згадує про такий собі борок біля Нодова озера: «приїде Ізяслав ко валові, ідеже єсть Нодове озеро у Шелвова борку». Історики впевнені, що сучасна Шулявка розташована на місці тих «селця» і «борка», тож і перейняла, окрім місця, й трохи видозмінену його назву.

Але звідки походить слово «шелв», «шелво»? Згадаймо, в сучасній українській мові й досі побутують слова «шалівка», «шелєвка», «шелєвка». Так називають теснини – тонкі дерев'яні планки, якими здавна оббивають людські оселі. Похідними від цих слів є дієслова «шелєвати», «шалєвати» (оббивати тесом). Зафіксовані ці слова й у деяких російських словниках, у тому числі й у класичному, складеному понад 140 років тому, словнику Володимира Даля.

Не треба проводити якихось досліджень, аби побачити, що слова «шелєво», «шелєво», «шелєвка», «шелєвати» відносяться до одного морфологічного ряду. Того самого, що і напівазбути слова «шуло» чи «шула», як називали донедавна (а деінде називають і тепер) стовпи, до яких кріпляться ланки парканів або загорож. Тут уже, взагалі, навіть не подібність, а тотожність з коренем слова «Шулявка». Тож можна стверджувати, що питання про походження цієї назви начебто закрито?

Так, але... Звернімо увагу на той факт, що в літописі використовуються лише присвійні прикметники «Шелвоваго», «Шелвова». Тобто слова, які вказують на приналежність селця і борка якомусь Шелву. Серед християнських або, як їх ще називають, календарних імен такого немає. Проте, впродовж багатьох століть жителі Русі паралельно з християнськими іменами мали ще й слов'янські. Серед імен, зафіксованих літописами, – двокореневі князів – Володимир, Святослав, Доброслав, Доброгость, Всеслав тощо, й однокореневі, дуже промовисті імена бояр і дружинників – Добриня, Рябець, Твердята, Гуди, Паук, Грім, Щоправда, людини з іменем Шелв в описуваний період літописці не згадують. Але в інші часи і за інших обставин таке ім'я в їхніх записах випливає. За кілька десятиків років по тому, в іншій руській землі, серед ратників князя Данила Галицького зустрічаємо такого собі воеводу Шелва. Звісно, це не власник борку і селця під Києвом, та втім не це нас цікавить. Головне, що ім'я таке існувало, і було досить поширеним. Швидше за все, походженням своїм воно зобов'язане поняттям, що втілені в словах з коренями «шул», «шел». Імовірно, мало і прізвищовий відтінок, що взагалі характерно для нехристиянських імен. І озна-

чало не хижих птахів, чи якісь проєкції, а надійну огорожу, її вузол. Недарма ж таке ім'я носила не просто людина, а княжий воевода, тобто воєначальник, який обов'язково мав бути міцним і надійним. Можливо, саме такими якостями був наділений і власник земель на околиці Києва, завдяки яким його ім'я назавжди залишилося на карті столиці.

Дмитро Стефанович

Сторінка з Іпатівського літопису

Мальовничими стежками України

Виставка пейзажів видатного українського митця-шістдесятника Веніаміна Кушніра (1926-1992) "Стежками України" відбулася у виставковій залі його імені, що на факультеті соціології і права.

Народився художник на Хмельниччині, художню освіту здобув у Львівському інституті декоративного і прикладного мистецтва на факультеті монументального та декоративного мистецтва, де навчався у майстернях Романа Седоського та Йосипа Бокшая. В. Кушнір відомий як майстер тематичних картин із виразним національно-патріотичним спрямуванням. Його картини "Трембіта", "Лісоруби", "Плотогонні", "Ковалі", "Олекса Довбуш", "Кобза", "Рапсодія", "Апостол правди" (Т.Г.Шевченко), "Леся Українка" широко відомі. Більшість з них неодноразово експонувалися в КПІ. Пейзажні твори митця до теперішнього часу залишилися майже невідомими шанувальникам живопису. Наша виставкова зала вперше почала популяризувати пейзажі митця, експонувавши його виставку "Гори і люди Кавказу".

Слід сказати, що художнику в процесі створення картини, крім історичної та етнографічної достовірності, необхідне як знання, так і естетичне відчуття природного середовища, в якому перебувають персонажі картини. Власне, психологічно правдиве природне середовище картини є невід'ємним діючим та об'єднуючим "персонажем" картини. Для вивчення етнографії та спостереження й увічнення в живописі мальовничої природи України Веніамін Кушнір вирушав у численні піші подорожі Карпатами та вздовж річок Рось і Смотрич, а також писав пейзажі Криму, околиць Києва та Кавказу.

Якщо пробувати аналізувати пейзажну творчість В. Кушніра, то необхідно мати на увазі, що він за художнім фактом монументаліст, а тому його пейзажі переважно героїко-романтичні за змістом і велично-

монументальні за формою. Нота ліризму з'являється вже після відчуття величі природи.

Пейзажі створені з природи, але робочими побіжнопізнавальними етюдами їх не назвеш. Візуальне сприйняття природи в них уже творчо переосмислене. Художник бачить у природі набагато більше, ніж око фотоапарата. У пейзажах В. Кушніра гори, ріки та полонини героїзовані та піддані монументалізації. Це дещо самостійні образи щодо видимого красиву.

Митцем створені високохудожні серії пейзажів Карпат, одні назви яких збуджують нашу увагу: це "Дзємброня", "Криве поле", "Ясиня", "Криворівня", "Тиврів", "Микуличин", "Татарів".

Пейзажі Хмельниччини втілені в серіях "Нова Ушиця", "Стара Ушиця", "Кам'янець-Подільський", а кримськими краєвидами можна помилуватися в серіях "Коктебель" і "Феодосія".

Пейзажі околиць Києва представлені в серіях "Осінь у Гідропарку" та "Феофанія".

Пейзажна творчість Веніаміна Кушніра – маловідомий, життєдайний і дорогочинний струмок пейзажного живопису минулого століття.

В обговоренні виставки взяли участь близькі митця, друзі та шанувальники: його дружина Галина Кушнір, син Іван Кушнір, проф. Ірина Федорова, письменник та кінорежисер Леонід Череватенко, історик Ігор Голобузький, фотомитець Василь Островий.

Традиційно перед студентами з концертною програмою гри на бандурі, скрипки та сопілці виступив Василь Буяновський.

Виставка експонувалася за сприяння Музею шістдесятництва, в якому зберігається ряд творів митця. Готуємо його наступну виставку.

Г. Марченко, зав. лабораторії естетики ФСП

Ірина Федорова (справа) вручає Галіні Кушнір подяку ФСП

Наші спортсмени у Таллінні

За результатами змагань команда стронгменів нашого університету зайняла друге місце, поступившись кількома балами команді ТТУ. Хлопці були нагороджені почесними грамотами та цінними подарунками.

Щодо збірної команди КПІ з баскетболу, то у запеклій боротьбі вона, на жаль, посіла третє місце. Прибалти завжди були на провідних позиціях у баскетбольному світі.

Чекатимемо від наших спортсменів наступних перемог.

Анастасія Нечипоренко, студентка

17-22 вересня 2008 року у столиці Естонії Таллінні відбулися міжнародні спортивні змагання, приурочені до 90-річчя Таллінського технічного університету (ТТУ). Взяти участь у цих змаганнях були запрошені команда НТУУ "КПІ" з баскетболу (тренер Г.О. Устименко) та команда стронгменів, до якої увійшли п'ять найсильніших студентів нашого університету: Богдан Гришин, Юрій Носенко, Олексій Курдеча, Кирило Стукалов та Артем Пустовіт. Супроводжував команду стронгменів викладач кафедри фізкультури О.Ю. Лускань.

Усього у змаганнях стронгменів брали участь 5 команд, серед яких – команди ТТУ, Таллінського економічного університету, Каунаського технологічного університету (Литва) та команда із Фінляндії. Змагання проходили перед головним корпусом ТТУ, студенти якого мали змогу подивитися на боротьбу найсильніших, просто виглянувши з корпусу.

Термін "токсикоманія" з'явився в літературі порівняно недавно. Раніше використовувалось загальне поняття "наркоманія", тобто звичка і хвороблива залежність від наркотичних речовин. До них відносяться деякі речовини рослинного походження і лікарські препарати – вони внесені до спеціального переліку наркотичних речовин, який видається Міністерством охорони здоров'я України. Водночас одурманювальною дією, здатною викликати звичку і хворобливу залежність, володіють й інші лікарські препарати, якщо їх вживати не з лікувальною метою, а без призначення лікаря в отруйних дозах, а також багато токсичних речовин побутової хімії.

Вживання токсичних речовин з метою сп'яніння називається токсикоманією. З медичної точки зору принципової різниці між наркоманією та токсикоманією немає: наслідки для здоров'я в обох випадках вкрай небезпечні. Різниця лише в тому, що наркотичні речовини заборонені законом і перебувають під суворим контролем, а токсичні – доступні кожному.

На чому засновано застосування лікарських засобів (снодійних і заспокійливих) з метою отримання токсикоманічного сп'яніння? Якщо в лікувальній терапевтичній дозі вони викликають заспокійливість, розслабленість, сон, то у великій – токсичній (3-5 пігулок і більше) загальмованість, оглушення, тобто токсикоманічне сп'яніння. Ще більша доза – 6-7 пігулок і більше – призводить до тяжкого отруєння, коли можливе порушення серцевої діяльності, зупинка дихання і навіть смертельні наслідки. На жаль, наші домашні аптечки часто нагадують склад медикаментів, нерідко з токсичною дією. Ліки, залишені про запас, лежать роками, з простроченими термінами дії, але токсичність їх не послаблюється, а може і підвищуватися.

Не менш небезпечна форма токсикоманії – вдихання парів летких органічних речовин, які застосовуються в побуті та техніці (бензин, ацетон, лаки, фарби, клей тощо).

Якщо токсикоманічні лікарські засоби вживають дорослі та старші підлітки, то "нюхання" доступне молодшим підліткам і навіть дітям, учням молодших класів.

Пари бензину вже після 2-3 вдихів викликають сп'яніння – головокружіння, нудоту, відчуття "невагомості", відчуття, що голова міняє форму і розміри, з'являються рухливі зорові галюцинації. Після 15-20-хвилинного сп'яніння настає головний біль, розбитість. Аналогічний стан буває і при вдиханні парів ацетону й інших розчинів.

Токсикоманічне сп'яніння речовинами побутової хімії не менш шкідливе для здоров'я, ніж вживання великих доз медикаментів чи наркотиків.

Навіть одноразове вдихання парів токсичних речовин може призвести до ураження печінки, нирок, особливо нервової системи. При повторному вдиханні швидко настає залежність від токсичних речовин з потребою вдихати їх щоденно, навіть декілька разів на день.

Як же боротися з токсикоманією? Насамперед, дома необхідний суворий контроль за вживанням сильнодіючих речовин. Зберігати їх належить у місцях, недоступних для дітей і підлітків, і, безперечно, не допускати скупчення ліків в домашніх аптечках.

Необхідно також звертати увагу на умови зберігання речовин побутової хімії. Будь-яка підозра, що підліток вживає токсикоманічні речовини, не повинна залишатися неперевіреною.

М.В.Шамардак, зав. студентської поліклініки

Обережно, токсикоманія

ОГОЛОШЕННЯ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ КОМПЛЕКС
«ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОГО СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ» (ННК «ІПСА»)
НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантної посади декана факультету курсової підготовки ННК «ІПСА»

Довідки за тел. (044) 241-68-48

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.

Адреса: 03056, проспект Перемоги, 37, корп. 35, відділ кадрів, кімната 101.

ОГОЛОШЕННЯ

Департамент міжнародного співробітництва інформує, що **3 листопада 2008 р.** (понеділок) в залі адміністративної ради, корп. №6, о 14.15 відбується презентація вузів Німеччини та зустріч зі студентами та співробітниками НТУУ «КПІ», присвячена можливостям навчання та проведення досліджень у Німеччині.

Більш докладну інформацію можна отримати в Інформаційному центрі ДААД за тел. 241-76-69. 241-87-16 та на сайті www.daad.org.ua

Запрошуються всі бажаючі.

• КОНКУРС

• КОНКУРС

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут»
ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення посад завідувачів кафедр (доктор наук, професор):

- системного проектування;
- органічної хімії та технології органічних речовин;
- історії.

на заміщення посади професора кафедри (доктор наук, професор):

- конструювання верстатів та машин.

на заміщення посад доцентів (доктор наук, кандидат наук, доцент), тимчасово зайнятих до проведення конкурсу по інституту, факультету, кафедрах:

Видавничо-поліграфічний інститут

Кафедра репрографії
доцентів – 1

Хіміко-технологічний факультет

Кафедра загальної та неорганічної хімії
доцентів – 1

на заміщення посад доцента (доктор наук, кандидат наук, доцент), старшого викладача (кандидат наук), асистента у зв'язку з закінченням терміну контракту по факультетах, кафедрах:

Факультет менеджменту та маркетингу

Кафедра міжнародної економіки
доцентів – 1

Приладобудівний факультет

Кафедра виробництва приладів
асистентів – 1

Факультет авіаційних і космічних систем

Кафедра приладів і систем керування літальними апаратами
ст. викладачів – 1

на заміщення вакантних посад старших викладачів (кандидат наук) по факультету, кафедрах:

Приладобудівний факультет

Кафедра виробництва приладів
ст. викладачів – 2

Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.

Адреса: 03056, Київ-56, проспект Перемоги, 37, відділ кадрів, кімната 114.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
Я.В.БЄЛОВА

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-іню»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.